

За денешните белградски власти и за демократските сили Ратко е симбол на пропаста, симбол на нарушување на српското воено витештво, човек кој стана дел од сесрпското подземје. За радикалите и за останатите национални струи тој е симбол на српството, јунак кој се раѓа еднаш во сто години, поистоветен со Обилиќ, Милош и другите.

Ратко Младиќ никогаш не се наоѓаше таму каде што го бараа. И обратно, никогаш не го бараа таму каде што знаеја дека е. Или за потерата

властите за да му се предаде на Хаг. Оние кои добро го познаваат со сигурност ќе речат: "Ратко Младиќ никогаш нема жив да се предаде. Тој се наоѓа под сим-

А ШТО АКО МЛАДИЌ Е МРТОВ?

Неколкумина политичари во Србија излегуваат со тези дека Младиќ е мртов, но тоа се само претпоставки. Според многумина, тоа е теорија на заговор. Се поставува прашањето зошто Европа сè повеќе притиска за негово апсење, а не знае дали е жив. Кој тогаш ќе ја сноси одговорноста за ставањето на Србија во позиција на заложник? Ваквите анализи и не изненадуваат бидејќи Србите се познати по тоа дека за секоја кризна ситуација наоѓаат надворешен непријател. Што ако Младиќ е мртов? Е, вешто и хипотетички поставено прашање, но Србија треба да понуди конкретни докази кои ќе ја оправдаат таквата претпоставка. Европа не верува во новите

приказни на Белград. Дури и ако е така-порачуваат од Брисел, Белград ќе мора гласно да се позанимава со таа тема. Карла дел Понте сега како воопшто да не ја интересира Радован Караџиќ. Речиси секоја нејзина изјава го содржи само името на Младиќ. Зачудува зошто е така. Најверојатно, многу е полесно да се обвини Белград за неиспорачувањето на Младиќ, кој наводно се наоѓа во Србија, отколку да ја обвини меѓународната заедница која управува со Босна, каде што се крие Караџиќ.

ДОСИЕ МЛАДИЌ - ГОРДОСТ ИЛИ СРАМ ЗА СРБИЈА ?

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

беа задолжени негови луѓе, па целата работа се изјалови или јатаците кои го штитеа беа на висока положба во државната управа. Како и да е, Младиќ за себе изгради легендарна биографија, за која можат да се снимаат и филмови, легенда која ќе се пренесува на многу нови генерации Срби. Никогаш не преговарал со

боличен прогон. Има право самиот да одлучи дали ќе се предаде или не! За некого е јунак кој никогаш не треба да му се предаде на злосторникот Хаг, а за други е кукавица затоа што бега од вистината.

Во една прилика Младиќ истакна: "Нема да дозволам да ми судат оние на кои треба јас да им судам".

"ЈАС ОДЛУЧУВАМ ЗА ЖИВОТ И СМРТ!"

Неспорно, Ратко Младиќ влегува во српската историја. Но, како каква личност? Правилото - историјата ја пишуваат победниците - сè уште важи. Оној кој ќе биде на власт во Белград ќе го опишува вака или онака, согласно дневните политички убедувања и потреби. За денешните белградски власти и за демократските сили Ратко е симбол на пропаста, симбол на нарушување на

ли Кларк, со кого повеќе пати се среќава. Младиќ важи за арогантен човек, пред сè, кон постарите и дотогаш поупешните од него, но и исклучително отпорен на боиштата. Тврд, непоколеблив, им дава сила и поттик на сите останати околу себе. Во 1994 година новинарите во лондонски "Тајмс" го номинираа за човек на годината.

Ратко Младиќ имал повеќе несогласувања со Слободан Милошевиќ, отколку заеднички мисли. Тој бил сосема непослушен во однос на српскиот претседател, а истото го правел и кон Радован Караџиќ. Често пати Младиќ влегувал во судир со нив, велејќи им дека

то конкретно не е понудено. За овој грозоморен настан падна цела Влада во Холандија, бидејќи мировните сили кои ја штитеа безбедноста во забранетата зона беа Холанѓани. Неспорно е дека станува збор за големо злосторство, неспорно е дека Младиќ како тогашен прв војник во Република Српска сноси најголема одговорност. Но, прашањето е кој го нареди масакрот? Никој досега не понудил одговор со докази на ова прашање. Сепак, Младиќ имал контрола над сите единици на босанските Срби, па оттука некои работи се јасни. Дали некој тоа го направил без негово знаење? Други, пак, ќе речат дека контролата над војската и не му била баш најдобра на Младиќ ниту, пак, тој бил толку добар командант како што го претставуваат. Неговата строгост и дисциплината која ја барал, со почитување на етичките норми на војување, веројатно не биле доволни за да се спречи масовниот колеж на Бошњаците. Младиќ го преценил својот углед кај борците, постојат и верификувани изјави кои говорат за тоа дека му биле послушни само оние околу него, но не и оние во пооддалечените места. Во многу села се формирале српски банди, кои пљачкале сè пред себе, а за тоа генералот Младиќ дознавал отпосле и бил многу бесен. Но, една негова изјава е многу тешка: "Јас одлучувам за живот и смрт!"

Токму таа изјава неговите противници ја сметаат за повод да се изврши погубувањето на близу 8.000 Бошњаци. По умирањето на неговата ќерка Младиќ станувал сосема рамнодушен кон смртта.

АКО ТРЕБА, БИЗНИС И СО ЃАВОЛОТ

За апсењето на воените злосторници од просторите на поранешна Југославија се ангажирани многу органи и институции. Покрај официјалните власти во соодветните републики и меѓународните мировни сили, во таква акција се впуштени и т.н. воени ветерани. Тоа е меѓународна група составена од Срби, Хрвати, Словенци, Израелци, Французи и Британци. Станува збор за разни офицери, разузнавачи и луѓе од безбедноста, кои работат со информации. Тие помогнаа во апсењето на Анте Готовина. Интересен е пристапот како работат. Го проучуваат карактерот на човекот кој треба да се апси, неговиот однос кон луѓето, темпераментот, карактерот, неговото семејно и воено минато. Врз база на тие собрани информации се гради пристапот како тој човек може да се

Во јули годинава Младиќ доживеал мозочен удар и се наоѓал во тешка состојба. Најголем проблем било тоа што тој немал соодветна медицинска нега. Во тој момент дури се разговарало и за тоа каде ќе биде погребан поранешниот генерал на војската на босанските Срби. Неговите најблиски соработници дури и избирале локации каде би се извршил погребот - дворови на СПЦ или на територијата на Војводина. Првиот мозочен удар Младиќ го преживеал пред десет години, пред крајот на војната. Наредните удари го доведоа Младиќ на ниво на нервно пореметување. Многумина кои го виделе велат дека тој воопшто не личи на себе и дека никој не може да го препознае.

српското воено витештво, човек кој стана дел од сепрпското подземје. За радикалите и за останатите национални струи тој е симбол на српството, јунак кој се раѓа еднаш во сто години, поистоветен со Обилиќ, Милош и другите. Ратко Младиќ има шизофрена биографија. Човек кој живее од минатото и за минатото. Како војник во ЈНА најтврдокорно се залага за зачувување на суверенитетот и територијалната целовитост на Титовата државна творба, но кога увидува дека тоа практично е невозможно и погубно за Србите, се претвора во српски водач, кој треба да ја поведе својата нација против другите, за што поголемо парче српска земја. Свесен дека ниту еден друг водач не може ниту да му се приближи, вешто ја презема улогата на лидер на војската и тргнува во дотогаш невидениот поход за овие простори. Над него практично нема никој. Ниту Караџиќ, ниту Милошевиќ, ниту меѓународната заедница. Со таквата надмоќност, во тие моменти Младиќ успева да го фасцинира дури и Вес-

распаѓањето на Југославија е заговор на Западот, дека ако е паметна Србија мора да извлече бенефиции од тоа распаѓање. Бил вљубен во Југославија и во нејзините вредности. Основната грешка која генералот ја правел со таквите размислувања е дека НАТО нема со кого да се судира и дека наскоро ќе пропадне, особено ако за противници ги избере Србите. Младиќ верувал дека ако Србите бидат напаѓани од Алијансата, Русија одлучно и војнички ќе застане во нивна одбрана. Идејата "сите Срби во една држава" и паролата "Србија до Токио" со текот на времето станаа погубни за српските визии на Балканот. Утопистичкото размислување на политичарите во Белград и во Бања Лука ги доведе до ситуација самата Србија да не знае до каде ѝ се границите.

Што се случуваше во Сребреница и кој ја сноси одговорноста за најмрачната страница во историјата на балканските народи од денешницата? Тоа сè уште е енигма. Денес се знае само тоа дека Ратко Младиќ е најодговорниот, но ниш-

Последните неколку години Ратко Младиќ никаде не се задржувал подолго од 15 дена, а во последно време локациите ги менувал на неколку дена. Него го чувале околу 800 врвно обучени и верни луѓе, распоредени во четири круга на обезбедување. Неговото лично обезбедување броело петнаесеттина лица. Тоа, пред сè, биле луѓе чии семејства ги убиле или ги масакрирале Хрватите и Бошњациите. Немале мајка, татко, жена, деца. За нив Младиќ претставувал сè. Тие немале што да изгубат, освен Ратко Младиќ.

фати. Ваквиот пристап дал резултати кога се спровела акцијата за апсење на Готовина. Хрватскиот генерал имал очекувано однесување, па затоа и бил уапсен. Што се однесува до Ратко Младиќ ситуацијата е поинаква. Тој имал непредвидливо однесување, сосема е нелогичен и тежок за дефинирање. За разлика од Готовина, Младиќ доживеал и многу физички трансформации. Тоа може да се види и од фотографијата на која наводно е Младиќ, а датира од март 2006 година.

Најбараниот хашки бегалец Ратко Младиќ во својата војничка кариера соработувал и со руската мафија. Според информациите од Воената служба за безбедност, Младиќ преку својот кум, покојниот Лазар Ковачевиќ, на почетокот на 1994 година купил ракетни системи за противвоздушна одбрана од типот игла. Системите биле набавени од руската мафија, па поради тоа избил и меѓународен скандал. Целиот трансфер се случил на преминот од 1993 во 1994 година. Војската на Република Српска тогаш немала никакви системи за противвоздушна одбрана, а сè произвесни биле нападите на НАТО врз позициите на босанските Срби. Единствената алтернатива на Младиќ била да ги добие ракетите преку руското подземје. Два авиона слетале на аеродромот во Ниш и оттаму биле транспортирани во Република Српска. Цената на една ракета се движела од 27.000 до 30.000 долари. Веднаш по испораката на ракетните системи, кумот на Младиќ, кој ја спровел целата акција, бил пронајден мртов во станот во Москва. И до денес не е расчистено кој и зошто го убил. Пукано му е со еден куршум на средина на челото.

Еден од помагачите на Младиќ е пензионираниот полковник Марко Лугоња кој летово беше уапсен под сомнение дека го помагал поранешниот генерал на војската на босанските Срби. Според обвинението, Лугоња се товари дека кон крајот на 2002 година го примал Младиќ во неговиот стан во Нов Белград и дека извесно време го снабдувал со основни продукти. Тој го признава тоа, но вели дека врз него бил вршен голем притисок и закани дека доколку не го направи тоа ќе биде заклан со нож. Своевремено, тој обвинил двајца други помагачи на Младиќ, кои врз него го вршеле притисокот. Ова признание му овозможи на Лугоња да се брани од слобода.

Предвидување во живо
ТАРОТ АСТРОЛОГИЈА
Јавете се веднаш
0590 22 202 + 888